

Love, den Gang de var til Behandling og blev vedtaget, og hele den Agitation, der er rejst Landet over angaaende disse Love, har været en fuldkommen forfejlet Politik. Og dét synes jeg, man aabent skulde have sagt, thi jeg føler mig overbevist om, at inderst inde glæder de Herrer sig over, at dette Arbejde er gjort; ja, man kan næsten se, hvorledes de straalere over hele Ansigtet, fordi de er blevet fri for det Besvær, og nu omfatter de disse Love med en Hjertens Kærlighed og er fuldkommen paa det rene med, at de kunde slet ingen af dem undvære. Jeg antager derfor, de vil erkende, at det var en forfejlet Oppositionspolitik, der er ført, thi det, det gjaldt om den Gang og for øvrigt fremdeles gælder om, var netop at faa Orden og Balance i vor Økonomi, men det hjalp de Herrer ikke med til; tværtimod, hvis man ser ud over hele Forholdet og tager det foreliggende Finanslovsforslag med, maa man sige, at den Indsats, der er gjort fra de Herrer Side, bestaar i Krav om at formindske Indtægterne og forhøje Udgifterne, og det kan jo ikke skabe en bedre Balance, tværtimod.

Jeg glæder mig altsaa over, at det ærede Medlem Hr. Rode, da han udtalte sig saa begejstret og muntert om det foreliggende Finanslovsforslag, i Virkeligheden anerkendte Ministeriet Neergaard og det Arbejde, som Hr. Neergaard stod som Lederen af. Men den højtærede Finansminister havde i Virkeligheden kun en Beklagelse at fremsætte over sin Forgænger, idet han siger et Sted: „At den vedtagne Finanslov for 1924—25, som forelaa, da dette Ministerium traadte til, var et meget ufuldstændigt Grundlag for det Aars Økonomi, som det drejede sig om, er en saa kendt Sag, at jeg formentlig ikke behøver at komme nærmere ind herpaa ved denne Lejlighed“. Det siger Finansministeren, og det underer mig noget, thi Finansministeren er jo gammel Politiker og godt bevandret i finansielle Spørgsmaal, og derfor synes jeg, han meget hellere skulde have sagt, at den Finanslov, han overtog, var at ligne med en Edens Have i Sammenligning med den Finanslov, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard overtog efter sin Forgænger.

Jeg forstaar meget vel, at den højtærede Finansminister tænker paa, at der

skulde komme et stort Beløb paa Tillægsbevillingsloven; den Finanslov, som han fik at administrere, var paa godt 364 Mill. Kr., og der blev senere paa Tillægsbevillingsloven bevilget 56 Mill. Kr. — det gik nu ikke med alt sammen. Men ser jeg tilbage paa den Finanslov, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fik at skulle administrere, saa ser jeg, at den Tillægsbevillingslov, som fulgte den Finanslov, var paa ikke mindre end 293 Mill. Kr. Jeg tror derfor, jeg har Ret i at sammenligne Forholdet den Gang med Sodoma og Gomorra, medens det var en Edens Have, den nuværende Minister overtog. Jeg tror derfor, at han ikke skulde have kritiseret det saa stærkt, men at han derimod skulde have fæstet Blikket paa det store Arbejde, der var gjort for at bringe Finansloven i Overensstemmelse med Landets virkelige Indtægter og Udgifter. Det er dog en Post, der betyder noget, naar man bevæger sig fra 293 Mill. Kr. paa Tillægsbevillingsloven, hvilket var mere end selve Finanslovens Beløb, og ned til et Par og halvtreds Millioner.

Nu maa jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg siger ikke dette for just at kritisere den radikale Regering, thi vi var jo blevet enige om, at der skulde opstilles en Art Normalbudget, og at alt det øvrige skulde gaa over paa Tillægsbevillingsloven, men jeg siger det for at understrege, hvor stort et Arbejde der var gjort for at bringe Bevillingerne fra Tillægsbevillingsloven over paa Finansloven. Dette kan jo gøres paa forskellig Maade. Den højtærede Finansminister har valgt sin, den forrige Regering har brugt den gamle Fremgangsmaade, som tidligere har været brugt, men Resultatet var dog blevet det, at det var kun $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af det, der tidligere havde været paa Tillægsbevillingsloven, som nu fandtes der.

I denne Forbindelse har jeg Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode, thi det ærede Medlem gjorde jo op, at den forrige Regering, som efter det ærede Medlems Mening var en Forbruger-Regering, brugte et Kapitalbeløb af godt 641 Mill. Kr., og det ærede Medlem sagde et andet Sted, at det var ikke for at vende tilbage til den Periode, men